

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/197/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113233480
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113233480.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Zlaty Simkovej právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 235 516, proti žalovanému: K. E., bytom G., G. XXXX/XX, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zast.: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 2.732,82 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/302/2013-41 zo dňa 30.04.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1. stupňa v časti zamietnutia žaloby čo do uplatnenej zmluvnej pokuty.

Z r u š u j e rozsudok v ostatnej napadnutej časti, t. j. čo do zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti okrem uplatnenej zmluvnej pokuty a výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu 1. stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 641,56 eura s 3,275 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 0,37 eura od 20.11.2010 do 25.11.2010, zo sumy 80,37 eura od 20.12.2010 do 30.1.2011, zo sumy 80,37 eura od 20.1.2011 do 27.2.2011, zo sumy 15,37 eura od 28.2.2011 do 15.3.2011, zo sumy 80,27 eura od 20.5.2011 do 29.6.2011, zo sumy 48,27 eura od 30.6.2011 do 30.6.2011, zo sumy 0,07 eura od 1.7.2011 do 28.7.2011, zo sumy 80,37 eura od 20.6.2011 do 28.7.2011, zo sumy 16,44 eura od 29.7.2011 do 29.9.2011, zo sumy 80,37 eura od 20.7.2011 do 29.9.2011, zo sumy 80,37 eura od 20.8.2011 do 29.9.2011, zo sumy 16,18 eura od 30.9.2011 do 16.10.2011, zo sumy 80,37 eura od 20.9.2011 do 30.10.2011, zo sumy 0,27 eura od 31.10.2011 do 29.9.2013, zo sumy 80,37 eura od 20.10.2011 do 29.9.2013, zo sumy 80,37 eura od 20.11.2011 do 29.9.2013, zo sumy 80,37 eura od 20.12.2011 do 29.9.2013, zo sumy 80,37 eura od 20.1.2012 do 29.9.2013, zo sumy 320,08 eura od 23.1.2012 do 29.9.2013 mesačnými splátkami vo výške 20,- eur vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca až do úplného vyrovnania pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Vyslovil, že účastníkom nepriznáva náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 9 ods. 1 až 8; 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, §§ 40 ods. 1; 544 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka.

Konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo v zmysle ust. § 9 a nasl. zák. č. 129/2010 Z. z. k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca v prospech žalovaného mal poskytnúť úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami v celkovom počte 42, vždy k 19. dňu kalendárneho mesiaca vo výške 80,37 eura vrátane úrokov s uvedením, že celková čiastka, ktorú má žalovaný zaplatiť je v sume 3.375,54 eura. Zároveň predmetná zmluva obsahovala uvedenie RPMN za úver vo výške 65,29 %, priemernej RPMN v rozsahu 47,39 % a ročnej úrokovej sadzby úveru vo výške 70,01 %.

Preukázateľne tak, ako to vyplýva z karty klienta, žalobca v prospech žalovaného vyplatil titulom úveru sumu 1.284,25 eura a žalovaný do rozhodnutia súdu vo veci samej realizoval titulom splácania poskytnutého úveru úhrady vo výške 642,69 eura.

Podľa výpočtu súdu pri výške poskytnutého úveru v sume 1.500,- eur a dobe splácania 42 mesiacov a celkovej sume, ktorá má byť splatená vo výške 3.375,54 eura je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 26,07 % a RPMN 69,99 %.

Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie takto poskytnutej sumy. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v prípade, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, ale nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmluvy.

Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluvách o spotrebiteľských úveroch sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje obvyklú úrokovú mieru v dobe dojednania, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným najmä bankami pri poskytovaní úverov.

V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že úroky dojednané v predmetnej spotrebiteľskej zmluve túto obvyklú mieru podstatným spôsobom neprevyšujú, keďže boli dojednané maximálne vo výške 1,7 násobku priemernej úrokovej sadzby pri úveroch poskytovaných bankami v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy (viď www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> 15,47 % 9/2010 pri úveroch s dobou splatnosti 1 až 5 rokov).

Na podporu svojho tvrdenia poukázal súd prvého stupňa na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.12.2008 pod sp. zn. 13Co67/2008, ktorým odvolací súd dospel k záveru o primeranosti dojednaných úrokov v rozsahu 25 % s prihliadnutím na priemernú úrokovú mieru z úverov z obchodných bánk v čase prejednávanej zmluvy o úvere, ktorá bola v rozhodnom období vo výške 11,14 %.

Z uvedeného odôvodnenia rozhodnutia je možné vyvodiť jednoznačný záver, že odvolací súd považoval za primeranú výšku úrokov v prejednávanej zmluve zodpovedajúcej približne 2-násobku úrokových sadzieb za úvery poskytované obchodnými bankami v čase uzatvorenia zmluvy.

Na základe uvedených skutočností súd prvého stupňa dospel k záveru, že výška úrokovej sadzby prejednávanej zmluvy podstatným spôsobom neprevyšuje obvyklú mieru úverov poskytovaných komerčnými bankami v čase uzatvorenia, kedy sa priemerná výška úrokovej sadzby pri spotrebiteľských úveroch a dobe ich splatnosti v rozsahu 1 až 5 rokov pohybovala v priemere 15,47 %, a teda nejde o zmluvné dojednanie, ktoré by odporovalo ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka.

Poukazujúc na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že mal za nesporne preukázané, že pre daný typ úveru bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške

69,99 %, a preto nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa má za následok, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok iba na vrátenie poskytnutého úveru. Keďže preukázateľne v prospech žalovaného bola vyplatená čiastka zodpovedajúca poskytnutému úveru iba vo výške 1.284,25 eura a žalovaný zrealizoval úhrady v celkovej výške 642,69 eura, súd vyhovel žalobe o nezaplatenie zostatku istiny úveru vo výške 641,56 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Žalobca si ďalej v zmysle čl. XIV bodu 14.1 všeobecných obchodných podmienok uplatnil nárok na zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % za každý deň omeškania s úhradou splátok.

K uvedenému nároku žalobcu súd prvého stupňa konštatoval, že ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka predpokladá existenciu písomnej dohody v predmete dojednania zmluvnej pokuty pre porušenie zmluvnej povinnosti jedným z účastníkov zmluvy, pričom v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený aspoň spôsob jej určenia.

Uvedením nároku žalobcu ako veriteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností žalovaného ako dlžníka v danom prípade v článku XIV bodu 4.1 úverových zmluvných podmienok nie je splnený základný predpoklad platného dojednania, a to jej písomná forma, nesplnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného preto súd prvého stupňa zamietol žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty.

Zároveň vyhovel žalobe v uplatnenom úroku z omeškania vo výške 3,275 % ročne majúc za to, že uplatnená výška úroku z omeškania je nižšia ako najvyššia zákonom prípustná sadzba úroku z omeškania v zmysle ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

Úrok z omeškania priznal zo sumy 0,37 eura z omeškanej splátky splatnej dňa 19.11.2010 od 20.11.2010 do 25.11.2010 (úhrada 26.11.2010), zo splátky č. 2 zo sumy 80,37 eura od 20.12.2010 do 31.1.2011 (úhrada 31.1.2011), zo splátky č. 3 zo sumy 80,37 eura od 20.1.2011 do 27.2.2011 (úhrada 28.2.2011 - 65,- eura) a zo sumy 15,37 eura od 28.2.2011 do 15.3.2011 (úhrada 16.3.2011), zo splátky č. 7 zo sumy 80,27 eura od 20.5.2011 do 29.6.2011 (úhrada 30.6.2011 32,- eura), zo sumy 48,27 eura od 30.6.2011 do 30.6.2011 (úhrada 1.7.2011 48,27 eura) a zo sumy 0,07 eura od 1.7.2011 do 28.7.2011 (úhrada 29.7.2011), zo splátky č. 8 zo sumy 80,37 eura od 20.6.2011 do 28.7.2011 (úhrada 29.7.2011 63,93 eura) a zo sumy 16,44 eura od 29.7.2011 do 29.9.2011 (úhrada 30.9.2011), zo splátky č. 9 zo sumy 80,37 eura od 20.7.2011 do 29.9.2011 (úhrada 30.9.2011), zo splátky č. 10 zo sumy 80,37 eura od 20.8.2011 do 29.9.2011 (úhrada 30.9.2011 vo výške 64,19 eura) a zo sumy 16,18 eura od 30.9.2011 do 16.10.2011 (úhrada 17.10.2011), zo splátky č. 11 zo sumy 80,37 eura od 20.9.2011 do 30.10.2011 (31.10.2011 úhrada 80,10 eura) a zo sumy 0,27 eura od 31.10.2011 do 29.9.2013, zo splátky č. 12 zo sumy 80,37 eura od 20.10.2011 do 29.9.2013, zo splátky č. 13 zo sumy 80,37 eura od 20.11.2011 do 29.9.2013, zo splátky č. 14 zo sumy 80,37 eura od 20.12.2011 do 29.9.2013 a zo splátky č. 15 zo sumy 80,37 eura od 20.1.2012 do 29.9.2013 a zo sumy zodpovedajúcej rozdielu nesplatenej istiny úveru vo výške 641,56 eura a súčtu splátok splatných od októbra roku 2011 do januára roku 2012 v celkovej výške 321,48 eura, t. j. zo sumy 320,08 eura odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru s účinnosťou k 22.1.2012 v súlade s ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, t. j. od 23.1.2012 do 29.9.2013 v zmysle vyčíslenia žalobcu žalobou doručenou súdu dňa 18.11.2013 s tým, že v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, nakoľko pre nepriznanie uplatnenej zmluvnej pokuty nemohol súd vyhovieť časti žalobného petitu, ktorým si žalobca uplatnil špecifikovaný úrok z omeškania a zmluvnú pokutu tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta neprevýšia sumu 1.500,- eura odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- eur len 9 % úrok z omeškania zo sumy 2.732,85 eura do zaplatenia.

V zmysle ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd s prihliadnutím na majetkové a zárobkové pomery žalovaného, ktorý je nezamestnaný a okrem dávky v hmotnej núdzi iný príjem nemá, žalovanému umožnil predmetnú pohľadávku splácať mesačnými splátkami vo výške 20,- eur až do úplného vyrovnania pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konštatujúc, že žalobca bol neúspešný v 77 % z hodnoty sporu a úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní uviedol, že spôsob výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. a presne definuje, akým spôsobom sa má hodnota RPMN počítať. Tento postup bol dodržaný a z napadnutého rozsudku okrem tvrdenia, že by údaj mal byť nesprávne vypočítaný, nevyplýva nič iné. Okrem strohého konštatovania, že správny údaj o RPMN je 69,99 %, nie je možné z rozsudku zistiť, ako bol daný údaj určený a či to bolo spôsobom a v súlade so zákonom predpísaným postupom. Z tohto hľadiska je potom samotný skutkový záver súdu nepreskúmateľný a neoveriteľný. Súd neuvádza žiadny dôkaz založený v spise, ktorý osvedčuje uvedenú skutočnosť. Z napadnutého rozsudku nie je zistiteľné a overiteľné, ktorý dôkaz je základom pre skutkové tvrdenie súdu o nesprávnej výške RPMN a súčasne, či postup súdu pri výpočte RPMN vychádzal z dikcie výpočtu RPMN podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje správne vyčíslenú hodnotu RPMN, a preto nebol daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Na preukázanie nesprávneho postupu súdu predložil žalobca rozpis vzorca na výpočet RPMN.

Vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute žalobca v odvolaní namietal, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva z bodu 13. zmluvy. Zmluvné dojednania sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy čo do právnej povahy a sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia zmluvy. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka zachovaná je požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Z hľadiska ustanovenia § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka je písomná forma právneho úkonu zachovaná vtedy, ak je listina o tomto právnom úkone aj podpísaná. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpisované. V danom prípade je nesporné, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere tvoria aj technickú jednotu so zmluvou o revolvingovom úvere. Tieto dojednania sa nachádzajú v tej istej listine ako zmluva samotná. Preto podpis zmluvy o revolvingovom úvere je aj podpisom zmluvných dojednaní. Keďže listina (v tomto prípade zmluva vrátane zmluvných dojednaní) je podpísaná, je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o zmluvnej pokute. Neopodstatnenosť tvrdenia súdu o tom, že dojednanie pokuty nemôže byť v obchodných podmienkach, vyplýva aj z výkladu ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z výkladu ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka a contario možno dospieť k záveru, že dojednanie ukladajúce spotrebiteľovi sankciu za nesplnenie jeho záväzku nebude neprijateľným, ak táto sankcia nie je neúmerne vysoká. V prípade dojednanie o zmluvnej pokute, ktorá bola uplatnená v tomto súdnom konaní, jej výška je v súlade s maximálnou výškou sankcií stanovenou v § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda nespĺňa (ako individuálne nedohodnuté ustanovenie) definíciu neprijateľnej podmienky ani podľa § 53 ods. 1 a ani podľa ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu je v časti dôvodné.

Odvolací súd zo spisu zistil, že žalobca sa žalobou zo dňa 16.10.2013 doručenu súdu prvého stupňa dňa 18.11.2013 domáhal od žalovaného zaplata sumy 2.732,85 eura s príslušenstvom titulom zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorú účastníci konania uzavreli dňa 23.09.2010.

Žalobca v žalobe tvrdil, že poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- eur a žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 80,37 eura mesačne v termínoch

splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti sa žalobca so žalovaným dohodli na odklade splátok č. 4, 5, 6 a tieto sa žalovaný zaviazal splatiť ako splátky č. 43, 44, 45.

Žalovaný sa dostal do meškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1. Napokon zaplatil sumu 642,69 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitá splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Toto oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 27.09.2011.

Žalobca v žalobe ďalej tvrdil, že nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich povinností, vznikol žalobcovi tiež nárok na zmluvné pokuty podľa článku 14.1 zmluvy vo výške 0,065 % denne zo súm špecifikovaných v žalobe.

Žalobca si ďalej uplatnil nárok na úroky z omeškania tak, ako sú špecifikované v žalobe a vo vzťahu k tomuto nároku uviedol, že pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškание žalovaného so splácaním úveru dosiahnu spolu sumu poskytnutého úveru 1.500,- eur, žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.732,85 eura do zaplatenia.

Žalovaný napriek viacerým výzvam žalobcu záväzok nesplnil.

Žalobca k žalobe pripojil Pokus o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 30.08.2012, Oznámenie o zosplatnení zo dňa 01.09.2011, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 23.09.2010, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8300031866 zo dňa 23.09.2010, Kartú klienta K.C. zo dňa 17.10.2013.

Dňa 03.01.2014 doručil žalovaný prvostupňovému súdu Vyjadrenie spolu so žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov, v ktorom uviedol, že uznáva nárok na splatenie pôžičky vo výške 1.500,- eur. Namietal výšku 2.732,85 eura za zmluvné pokuty a trovy právneho zastúpenia. Neschopnosť uhradiť požadovanú sumu odôvodnil tým, že je nezamestnaný a dostáva mesačne príspevok vo výške 62,50 eura, je nemajetný, nevlastní žiadny hnutelný a nehnuteľný majetok, býva u svojich rodičov, ktorí poberajú starobný dôchodok. V prípade zmeny nepriaznivého stavu, ak sa zamestná, vstúpi do jednanja so žalobcom za účelom dohody nového splátkového kalendára.

Žalovaný predložil súdu vyplnené Tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania.

Súd prvého stupňa uznesením č. k. 29C/302/2013-35 zo dňa 06.03.2014 priznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa posúdil zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov za bezúročnú a bez poplatkov konštatujúc, že v zmluve nebola správne uvedená RPMN.

Tento záver odôvodnil súd prvého stupňa tým, že v zmluve o revolvingovom úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 65,29 %, avšak podľa výpočtu súdu pri výške poskytnutého úveru v sume 1.500,- eur v dobe splácania 42 mesiacov a celkovej sume, ktorá má byť splatená vo výške 3.375,54 eur je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 26,07 % a RPMN 69,99 %.

Vychádzajúc z aplikovaného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov vzhľadom na vyššie uvedené preto prvostupňový súd preto priznal žalobcovi nárok len v rozsahu rozdielu medzi skutočne poskytnutým úverom a tým, čo žalovaný už zaplatil, t. j. $1.284,25 - 642,69 = 641,56$ eura s úrokmi z omeškania špecifikovanými v I. výroku napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa nepriznal žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu konštatujúc, že dohoda o zmluvnej pokute bola obsiahnutá iba vo všeobecných podmienkach a nebola súčasťou zmluvy, nemá teda písomnú formu.

Na základe takto zisteného skutkového stavu odvolací súd konštatuje, že odvolacia námietka žalobcu, pokiaľ ide o nepreskúmateľnosť rozsudku vo vzťahu k údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov, je dôvodná.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, akým spôsobom, resp. z akého zdroja súd prvého stupňa vypočítal RPMN, a teda či jeho výpočet RPMN vychádzal z dikcie výpočtu RPMN podľa zákona č. 129/2010 Z. z. tak, ako to dôvodne namietal žalobca.

Záver súdu prvého stupňa, že pre nesprávne uvedenie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o revolvingovom úvere má za následok, že spotrebiteľský úver v danom prípade je bezúročný a bez poplatkov (z tohto dôvodu) je nepreskúmateľný.

Vo vzťahu k zmluvnej pokute, ktorú súd prvého stupňa žalobcovi nepriznal, odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na náležité a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti nároku žalobcu a len na doplnenie konštatuje, že vo vzťahu k zmluvnej pokute ide o netransparentnú inkorporačnú doložku, ktorá nemohla prívodiť viazanosť úverových podmienok, a teda ani ustanovení o zmluvnej pokute.

Účastníci konania podpísali iba úverovú zmluvu, avšak zmluvnú pokutu si účastníci v úverovej zmluve nedojednali. Zmluvná pokuta je uvedená iba v článku XIV. bode 4.1 úverových zmluvných podmienok spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o., ktoré však nie sú podpísané účastníkmi konania. Tým nie je splnená podmienka písomnej formy dohody o zmluvnej pokute.

Odvolacia námietka žalobcu, že podpis zmluvy o revolvingovom úvere je aj podpisom zmluvných dojednaní, keďže listina - zmluva vrátane zmluvných dojednaní je podpísaná, je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o zmluvnej pokute, je nedôvodná v celom rozsahu.

Listina s dojednaním zmluvnej pokuty nepochybne nie je podpísaná ani jedným z účastníkov zmluvného vzťahu (žalobcom a ani žalovaným), ako to tvrdí žalobca vo svojom odvolaní.

Odvolací súd konštatuje, že podpisom úverovej zmluvy sa Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. nestali automaticky súčasťou zmluvy, a tým nie sú záväzné pre zmluvné strany.

V porovnaní s Obchodným zákonníkom (§ 273 ods. 1) Občiansky zákonník ustanovenie, ktoré by umožňovalo určiť časť obsahu zmluvy aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, neobsahuje (s výnimkou podľa ustanovenia § 788 ods. 3 OZ). Časť zmluvy uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (s uvedenou výnimkou) nemôže byť určená len odkazom na všeobecné obchodné podmienky, čo platí aj pre spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je zmluvou občianskoprávnou, čo v konaní nebolo spochybnené. Preto je aj v danom prípade vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky žalobcu bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy.

V prejednávanej veci Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. neboli zmluvnými stranami osobitne podpísané a tak ako správne konštatoval súd prvého stupňa, uvedením zmluvnej pokuty len do Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. nie je splnený základný predpoklad platného dojednania, a to jej písomná forma, nesplnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Preto sa tieto dojednania nestali súčasťou zmluvy tak, ako sa mylne domnieva žalobca.

Preto žalobca nemá ani nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty tak, ako to správne uzavrel aj súd prvého stupňa.

Odvolací súd sa ďalej zaoberal záverom súdu prvého stupňa týkajúcim sa úroku z poskytnutého úveru.

Súd prvého stupňa konštatoval, že dohodnutý úrok z úveru je v súlade so zákonom, pretože značne neprevyšuje úrok za obdobný úver poskytovaný bankou v rozhodnom období. V napadnutom rozsudku (str. 5, ods. 9 rozsudku) konštatoval, že podľa výpočtu súdu pri výške poskytnutého v sume 1.500,- eur v

dobe splácania 42 mesiacov a celkovej sume, ktorá má byť splatená vo výške 3.375,54 eura je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 26,07 % a RPMN 69,99 %.

Rovnako, ako vo vzťahu k záveru o správnej výške ročnej percentuálnej miery nákladov, z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, ako a na základe čoho vyvodil súd prvého stupňa svoj záver o tom, že úrok z úveru v danom prípade je vo výške 26,07 %.

V Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 23.09.2010 je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby úveru 70,01 % a v Oznámení o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8300031866 je uvedená tiež ročná úroková sadzba úveru 70,01 %. Záver súdu prvého stupňa, že priemerná úroková sadzba pri úveroch poskytovaných bankami v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy pri úveroch s dobou splatnosti 1 až 5 rokov bola vo výške 15,47 % (www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>>) a úrok z úveru v danom prípade 26,07 % neprevyšuje túto priemernú úrokovú sadzbu, je vzhľadom na skutočnosť, že úrok medzi účastníkmi konania bol dojednaný vo výške 70,01 %, nepreskúmateľný.

Tak ako vyššie konštatoval, odvolací súd, nie je zistiteľné, ako súd prvého stupňa dospel k údajnej správnej výške úroku z úveru 26,07 %, keď z listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že úrok z úveru je v danom prípade 70,01 %.

Vzhľadom na obsah zmluvných dojednaní sa nepochybne javí, že pokiaľ ide o úrok z úveru deklarovaný v zmluve o úvere, ide o zmluvné dojednanie, ktoré odporuje ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka vzhľadom na to, že viac ako 4-násobne prevyšuje obvyklú mieru úverov poskytovaných bankami v čase uzavretia zmluvy.

Absencia odôvodnenia rozsudku, pokiaľ ide o údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a o údaj o úroku z úveru, má za následok nepreskúmateľnosť rozsudku, čo zakladá zákonný dôvod na jeho zrušenie.

V súlade s vyššie uvedeným preto odvolací súd rozsudok v časti zamietnutia žaloby čo do uplatnenej zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správny potvrdil.

Rozsudok v ostatnej napadnutej časti, t. j. čo do zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti okrem uplatnenej zmluvnej pokuty a výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f), h) Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní opätovne sa zaoberať nárokmi žalobcu v tej časti, v ktorej bola žalobca zamietnutá, okrem nároku žalobcu na zmluvnú pokutu, posúdiť náležitosti zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a úrokovú mieru úveru, vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby odôvodnenie rozhodnutia zodpovedalo zásadám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Súd prvého stupňa zároveň opätovne rozhodne o trovách konania.

Vzhľadom na to, že v priebehu odvolacieho konania oznámil svoj vstup do konania vedľajší účastník na strane žalovaného - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, súd prvého stupňa vykoná úkony súvisiace s oznámením tohto združenia o vstupe do konania.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.